

Makoma ga Amurka da 18 ga Yuli, 2020 - Lamba ta Biyu

Cin Sakon

Jeff Pippenger

2023-08-24

Kafin kofar jarabawa ta rufe, an ba da umarni cewa, “kada a hatimce maganganun annabcin wannan littafi.”

Sai ya ce mini, Kada ka rufe maganganun annabcin wannan littafi da hatimi, gama lokaci ya yi kusa. Wanda yake azzalumi, bari ya ci gaba da zama azzalumi har yanzu; kuma wanda yake kazami, bari ya ci gaba da zama kazami har yanzu; kuma wanda yake mai adalci, bari ya ci gaba da zama mai adalci har yanzu; kuma wanda yake mai tsarki, bari ya ci gaba da zama mai tsarki har yanzu. Ru’ya ta Yohanna 22:10, 11.

A sura ta biyar na Ru’ya ta Yohanna, Allah Uba yana zaune a kan kursiyinsa, kuma yana da littafi a hannunsa wanda aka hatimce da hatimai bakwai.

Sai na ga a hannun daman wanda yake zaune a kan kursiyin wani littafi rubutacce a ciki da kuma a bayansa, a kulle da hatimai bakwai. Wahayin Yahaya 5:1.

Yayin da labarin daga aya ta farko ya ci gaba har zuwa sura ta bakwai, muna ganin cewa Yesu, wanda aka wakilta a matsayin Zakin kabilar Yahuda, shi ne Wanda ya karɓi littafin daga hannun Ubansa ya kuma fara buɗe hatiman a jere. Sa’ad da Ya buɗe hatimi na shida ya kuma gabatar da saƙon da hatimin yake wakilta, sura ta shida ta ƙare. Ta ƙare da wata tambaya wadda take kai mu zuwa sura ta bakwai, inda muke samun amsar tambayar da aka tayar a aya ta ƙarshe ta sura ta shida.

Gama babban ranar fushinsa ta zo; wa kuwa zai iya tsayawa? Ru’ya ta Yohanna 6:17.

Babi na bakwai ya gabatar da mutum dubu ɗari da arba’in da huɗu da kuma “taro mai girma.” Bayan an gabatar da mutanen Allah a babi na bakwai, sai mu ga an cire hatimi na bakwai kuma na ƙarshe. Wata annabci guda ɗaya tilo kuma a cikin littafin Ru’ya ta Yohanna da aka hatimce ita ce ƙarar tsawa bakwai ta babi na goma. Ma’ana mai sauƙi ita ce, annabci guda ɗaya tilo a cikin littafin Ru’ya ta Yohanna da aka hatimce kuma za a iya buɗe hatiminta kafin ƙarewar lokacin gwaji ita ce “ƙararrakin tsawa bakwai.”

Tsawon shekaru, idan ba ma shekarun da suka kai dubban goma ba, Future for America ta bayyana abin da “tsawar bakwai” suke wakilta. “Tsawar bakwai” suna wakiltar tarihin motsin Millerite daga 11 ga Agusta, 1840 har zuwa 22 ga Oktoba, 1844. Sister White ta tabbatar da wannan gaskiya kuma ta fara da cewa “tsawar bakwai” kuma suna wakiltar “abubuwan da za su faru nan gaba waɗanda za a bayyana a cikin jerinsu.” Ana iya samun cikakkiyar gabatarwa game da waɗannan gaskiyoyi a cikin Habakkuk’s Tables, domin duk waɗanda ba su saba da waɗannan haƙifanin

annabci ba.

Gaskiyar game da tsawa bakwai da aka gabatar a dā har yanzu gaskiya ce, amma tun daga watan Agusta na wannan shekara Ubangiji ya dāuke hannunsa daga waɗannan batutuwa kuma an kara bayyana fahimta. Za mu fara da sura ta goma ta Ru'ya ta Yohanna, sa'an nan mu yi la'akari da sharhin Sister White a kan surar. Kafin mu yi wannan, dole ne mu gano abubuwa biyu da ba su da alaƙa da nazarin tsawa bakwai.

Batun farko shi ne cewa tantance gaskiyar tsāwa bakwai da aka buɗe yanzu yana buƙatar layuka da dama na gaskiya domin a sa dukan abin da tsāwa bakwai suke wakilta a matsayinsa da ya dace. A nan, ina roko, ga haƙurin tsarkaka. Batun na biyu da yake da alaƙa da wannan shi ne cewa shirin da yake samar da gabatarwar sauti na waɗannan maƙaloli yana da iyaka game da tsawon lokacin da zai iya karantawa da yin magana. Dole ne kowace maƙala ta dace cikin wannan kayyadadden lokacin. Tun daga farkon wannan nazari, ina sanar da ku cewa zai buƙaci 'yan maƙaloli kaɗan domin a kafa gaskiyar da tsāwa bakwai suke wakilta. Yanzu kuma zuwa sura ta goma.

Sai na ga wani mala'ika mai ƙarfi dabam yana saukowa daga sama, sanye da gajimare; kuma bakan gizo yana bisa kansa, fuskarsa kuwa kamar rana take, ƙafafunsa kuma kamar ginshikan wuta suke. Kuma yana riƙe a hannunsa da wani ɗan littafi buɗe; sai ya kafa ƙafarsa ta dama a kan teku, ta haɗunsa kuma a kan ƙasa. Sai ya yi kira da babbar murya, kamar yadda zaƙi yake ruri; kuma da ya yi kiran, tsawa bakwai suka furta muryoyinsu. Kuma da tsawa bakwai ɗin suka furta muryoyinsu, na yi niyyar rubutawa; amma sai na ji wata murya daga sama tana ce mini, Ka hatimce abubuwan da tsawa bakwai ɗin suka furta, kada kuwa ka rubuta su. Sai mala'ikan nan da na ga yana tsaye a kan teku da kuma a kan ƙasa ya daga hannunsa zuwa sama, Ya kuwa rantse da wanda yake raye har abada abadin, wanda ya halicci sama da abubuwan da suke cikinta, da ƙasa da abubuwan da suke cikinta, da teku da abubuwan da suke cikinta, cewa ba za a ƙara jinkiri ba; Amma a kwanakin muryar mala'ika na bakwai, sa'ad da zai fara busawa, asirin Allah zai cika, kamar yadda ya shelanta wa bayinsa annabawa. Kuma muryar da na ji daga sama ta sāke yi mini magana, tana cewa, Ka je ka karɓi ɗan littafin nan buɗe da yake a hannun mala'ikan da yake tsaye a kan teku da kuma a kan ƙasa. Sai na je wurin mala'ikan, na ce masa, Ka ba ni ɗan littafin. Sai ya ce mini, Ka karɓe shi, ka cinye shi; zai sa cikinka ɗaci, amma a bakinka zai yi zaƙi kamar zuma. Sai na karɓi ɗan littafin daga hannun mala'ikan, na kuwa cinye shi; a bakina kuwa ya yi zaƙi kamar zuma; amma da na cinye shi, cikina ya yi ɗaci. Sai ya ce mini, Dole ne ka sāke yin annabci a gaban mutane masu yawa, da al'ummai, da harsuna, da sarakuna. Ru'ya ta Yohanna 10:1–11.

Da take sharhi a kan sura ta goma, Sister White ta ce:

“Mala'ikan nan mai ƙarfi wanda ya umarci Yahaya ba wani ne ƙasa da Yesu Almasihu ba. Sanya ƙafarsa ta dama a kan teku, da ta haɗunsa kuma a kan busasshiyar ƙasa, yana nuna ɓangaren da yake takawa a cikin abubuwan ƙarshe na babban rikici da Shaidan. Wannan matsayi yana nuna ikonsa da ikonsa na mulki mafi girma a kan dukan duniya. Rigimar ta ƙara tsananta kuma ta ƙara ƙuduri daga zamani zuwa zamani, kuma za ta ci gaba da haka har zuwa abubuwan ƙarshe, sa'ad da gwanintacciyar aikin ikon duhu za ta kai ga matuƙar kololuwarta. Shaidan, a haɗe da mugayen mutane, zai ruɗi dukan duniya da kuma ikkilisiyoyin da ba su

karfi kaunar gaskiya ba. Amma mala'ikan nan mai karfi yana neman a saurare shi. Ya yi kira da babbar murya. Zai nuna ikon da hurumin muryarsa ga waɗanda suka haɗa kai da Shaidan domin su yi gaba da gaskiya.”

“Bayan waɗannan tsawa bakwai sun furta muryoyinsu, sai umarni ya zo wa Yohanna kamar yadda ya zo wa Daniyel game da karamin littafin nan: ‘Ka hatimce abubuwan da tsawa bakwai suka furta.’ Waɗannan suna da alaƙa da al’amuran nan gaba ne waɗanda za a bayyana su bisa tsarinsu. Daniyel zai tsaya a rabonsa a ƙarshen kwanaki. Yohanna ya ga karamin littafin a buɗe ba tare da hatimi ba. Sa’an nan annabce-annabcen Daniyel suka sami matsayinsu da ya dace a cikin saƙonnin mala’ika na fari, na biyu, da na uku da za a ba duniya. Buɗe karamin littafin ba tare da hatimi ba shi ne saƙon da ya shafi lokaci.”

“Littattafan Daniyel da Ru’ya ta Yohanna ɗaya ne. Daya annabci ne, ɗaya kuma wahayi ne; daya littafi ne da aka hatimce, ɗaya kuma littafi ne da aka buɗe. Yohanna ya ji asiran da tsawa-tsawan suka furta, amma aka umarce shi kada ya rubuta su.”

“Haske na musamman da aka ba Yohanna, wanda aka bayyana a cikin tsawa bakwai ɗin nan, zayyana abubuwan da za su faru ne a ƙarƙashin saƙonnin mala’ika na farko da na biyu. Ba shi ne mafi alheri ga mutane su san waɗannan abubuwa ba, domin dole ne a gwada bangaskiyarsu. A cikin tsarin Allah za a yi shelar gaskiya mafi banmamaki kuma mafi zurfi. Ya kamata a yi shelar saƙonnin mala’ika na farko da na biyu, amma ba za a bayyana wani ƙarin haske ba kafin waɗannan saƙonni su kammala takamaiman aikinsu. An wakilta wannan da mala’ikan da yake tsaye da ƙafa ɗaya a kan teku, yana shela da rantsuwa mafi tsanani cewa lokaci ba zai ƙara kasancewa ba.” The Seventh-day Adventist Bible Commentary, juzu’i na 7, 971.

“mala’ika mai karfi” da ya sauko a ranar 11 ga Agusta, 1840 shi ne Almasihu, kuma yana da saƙo a hannunsa wanda aka gaya wa Yohanna ya ci. Abin da Yohanna ya ci saƙo ne, amma a fili saƙo ne da za a kai wa mutanen Allah, ba duniya ba. Yana da muhimmanci a gane su waye ake nufi da wannan saƙo a cikin wannan nassi, domin ko da yake Almasihu ya sauko a ranar 11 ga Agusta, 1840, yana nuna ba da iko ga saƙon mala’ika na fari, kuma ta haka yana bayyana lokacin da za a kai saƙon mala’ika na fari ga dukan duniya, karamin littafin da aka gaya wa Yohanna ya ci yana nuna lokacin da Furotestantanci ya miƙa rigar nauyin Furotestantanci ga Milleriyawa. Sa’ad da Almasihu ya sauko da karamin littafin, yana kawo ƙarshen dangantakar alkawarinsa da ikkilisiya daga jeji, kuma a lokaci guda yana bayyana mutanen Milleriya a matsayin sababbin zaɓaɓɓun mutanensa na alkawari. Milleriyawa mutane ne waɗanda a ɗa ba mutanen Allah ba ne. Annabawa ba sa taɓa saɓa wa juna.

Sai ya ce mini, Dan mutum, ka tsaya da ƙafafunka, ni kuma zan yi magana da kai. Ruhu kuwa ya shiga cikina sa’ad da yake magana da ni, ya sa ni na tsaya da ƙafafuna, har na ji wanda yake magana da ni. Sai ya ce mini, Dan mutum, ina aike ka zuwa ga ’ya’yan Isra’ila, zuwa ga al’umma mai tawaye wadda ta tayar mini: su da kakanninsu sun yi mini laifi, har zuwa wannan rana. Gama su ’ya’ya ne masu fuskar ƙarfi da taurin zuciyar. Ina kuwa aike ka gare su; za ka ce musu, Ga abin da Ubangiji Allah ya faɗa. Su kuma, ko za su saurara, ko kuwa za su ƙi, (gama su gidan tawaye ne,) duk da haka za su sani cewa annabi ya kasance a cikinsu. Kai kuma, ɗan mutum, kada ka ji tsoronsu, kada kuma ka ji tsoron maganganunsu, ko da yake ƙayayyawa da

sarƙaƙƙiya suna tare da kai, kana kuma zama a tsakiyar kunamai: kada ka ji tsoron maganganunsu, kada kuma kamanninsu su firgita ka, ko da yake su gidan tawaye ne. Za ka kuwa faɗa musu kalmomina, ko za su saurara, ko kuwa za su ƙi: gama su masu tawaye ne ƙwarai. Amma kai, ɗan mutum, ka ji abin da nake faɗa maka; kada ka zama mai tawaye kamar wannan gidan tawaye: ka buɗe bakinka, ka ci abin da nake ba ka. Sa’ad da na duba, ga shi, an miƙo hannu zuwa gare ni; kuma ga shi, akwai nadi na littafi a cikinsa; sai ya shimfiɗa shi a gabana; an kuwa rubuta shi a ciki da waje: a cikinsa kuma an rubuta makoki, da baƙin ciki, da kaito. Bugu da ƙari, ya ce mini, ‘Dan mutum, ka ci abin da ka samu; ka ci wannan nadi, sa’an nan ka tafi ka yi magana da gidan Isra’ila. Sai na buɗe bakina, ya kuwa sa na ci wannan nadi. Ya ce mini, ‘Dan mutum, ka sa cikinka ya ci, ka cika cikinka da wannan nadi da nake ba ka. Sa’an nan na ci shi; a bakina kuwa ya zama kamar zuma saboda zaƙi. Sai ya ce mini, ‘Dan mutum, ka tafi, ka je gidan Isra’ila, ka yi musu magana da kalmomina. Gama ba zuwa ga mutane masu baƙin harshe da magana mai wuya aka aike ka ba, sai dai zuwa ga gidan Isra’ila; ba zuwa ga al’ummai masu yawa masu baƙin harshe da magana mai wuya ba, waɗanda ba za ka iya faɗimtar maganganunsu ba. Tabbas, da a ce na aike ka zuwa gare su, da sun saurare ka. Amma gidan Isra’ila ba za su saurare ka ba; gama ba za su saurare ni ba: domin dukan gidan Isra’ila masu fuskar ƙarfi ne da taurin zuciya. Ga shi, na sa fuskarka ta yi ƙarfi a gaban fuskokinsu, goshinka kuma ya yi ƙarfi a gaban goshinsu. Kamar lu’u-lu’u mafi tauri fiye da duwatsu na sa goshinka ya zama: kada ka ji tsoronsu, kada kuma kamanninsu su firgita ka, ko da yake su gidan tawaye ne. Bugu da ƙari, ya ce mini, ‘Dan mutum, duk kalmomina da zan faɗa maka ka karɓe su a zuciyaƙa, ka ji su da kunnuwanka. Ezeƙiyel 2:1–3:10.

Sa’ad da Kristi ya sauko da ƙaramin littafin da Yahaya ya karɓa ya ci, a cikin “bakinsa kamar zuma ne saboda zaƙi.” Yohanna Mai Ru’ya da Ezeƙiyel, dukansu sun karɓi saƙo daga “hannun” Kristi. Ezeƙiyel, sabili da haka kuma Yahaya, suna da saƙon da za su isar ga “gidan Isra’ila,” ba ga waɗanda suke a wajen Isra’ila ba. Da waɗanda suke a wajen Isra’ila sun ji saƙon, da sun karɓe shi, amma ba Isra’ila ba, gama “dukan gidan” Isra’ila “masu rashin kunya ne, masu taurin zuciya kuma.” Dukan gidan Isra’ila gaba ɗaya (dukan gidan) ya kasance mai tawaye ƙwarai. An wakilci Isra’ila a shekara ta 1840 a Ru’ya ta Yohanna sura ta goma a matsayin ikkilisiya a cikin jeji. Sun cika ƙoƙon lokacin jarraɓawarsu.

Ko da yake Isra’ila ba za su saurari saƙon ba, duk da haka an umurci annabin ya kai musu saƙon ƙaramin littafin, domin a ɗora musu alhakin ƙin hasken mala’ika na farko. A cikin littattafan shari’a, ya kamata a ɗora musu alhaki saboda ƙin sauraron saƙon “annabin” da ya kasance “a cikinsu.” Kin annabin kuwa shi ne ƙin saƙon da mala’ika Jibra’ilu ya ba annabin, saƙon da shi kansa ya karɓa daga Kristi, wanda kuma ya karɓa daga wurin Uba. Sa’ad da Kristi ya sauko da saƙon ƙaramin littafin a hannunsa, wannan ya yi daidai da lokacin da Ruhuhu Mai Tsarki ya sauko a lokacin baftismarsa. An riga an kwatanta wannan ta wurin Musa a daji mai ƙonewa, kuma wannan ita ce alamar hanya ɗaya tak da take cikin kowane motsi na gyara.

“Aikin Allah a duniya yana nuna, daga zamani zuwa zamani, kamanceceniya mai ban mamaki a cikin kowane babban gyara ko motsin addini. Ka’idojin yadda Allah yake mu’amala da mutane kullum iri ɗaya ne. Muhimman motsi na wannan zamani suna da makamantansu a cikin na zamanan da suka shuɗe, kuma ƙwarewar ikkilisiya a zamanan ɗa tana da darussa masu

kima kwarai domin zamaninmu.” The Great Controversy, 343.

Rushewar fifikon Daular Usmaniyya a ranar 11 ga Agusta, 1840, (wanda shi ne lokacin da Yohanna da Ezekiyel suka ci karamin littafin da yake cikin “hannun” Almasihu,) yana nuna “ba da iko” ga sakon mala’ika na fari wanda ya “iso” a “lokacin karshe” a 1798. An “ba shi iko” ta wurin tabbatsuwar babbar ka’idar annabci ta Milleriyawa; ka’idar shekara daya a maimakon rana daya. Sa’an nan Almasihu ya fara kafa harsashin haikalin Milleriyawa, kamar yadda Ya yi a baftismarsa.

“Bangaskiyar Nataniyel da take karkarwa ta yanzu ta sami karfi, sai ya amsa ya ce, ‘Rabbi, kai Dan Allah ne; kai ne Sarkin Isra’ila.’ Yesu ya amsa ya ce masa, ‘Domin na ce maka, na gan ka a karkashin itacen baure, ka gaskata ne? Za ka ga abubuwa mafi girma fiye da wadannan.’ Sai ya ce masa, ‘Hakika, hakika, ina gaya muku, daga yanzu za ku ga Sama a bude, mala’ikun Allah kuma suna hawa suna sauka a kan Dan Mutum.’”

“A cikin wadannan almajirai na farko kadan ne ake aza tubalin ikilisiyar Kirista ta wurin kofarin kowane mutum daya. Da fari Yahaya ya karkatar da almajiransa biyu zuwa ga Kristi. Sa’an nan daya daga cikinsu ya sami dan’uwansa, ya kawo shi wurin Kristi. Sa’an nan kuma ya kira Filibus ya bi shi, shi kuwa ya tafi neman Natanayel.” Spirit of Prophecy, volume 2, 66.

Sa’ad da Almasihu ya sauko a ranar 11 ga Agusta, 1840 yana riƙe da karamin littafin a bude a hannunsa, an riga an yi masa alama ta gaba a cikin motsin gyara na tarihin Almasihu a duniya, domin kowane motsin gyara yana da irin wadannan alamomin hanya iri daya. Musa da motsin gyara da ya jagoranta su ma suna da wannan alamar hanya iri daya. Kwarewar Musa a wurin kurmi mai ci da wuta ta kasance alama ta Ruhu Mai Tsarki yana saukowa a baftismar Almasihu, abin da kuma ya kasance alama ta 1840, wanda shi kuma yake zama alama ta ranar 11 ga Satumba, 2001 sa’ad da mala’ika mai karfi na Wahayi sura ta goma sha takwas ya sauko.

“Zuwan” sakon mala’ika na fari, da “zuwan” sakon mala’ika na biyu, da kuma “zuwan” sakon mala’ika na uku, duk an wakiltar su ne ta wurin mala’iku. Mala’ika na fari yana da karamin littafi a hannunsa, na biyun kuma yana da rubutu a hannunsa, na ukun kuma yana da takardar fata a hannunsa. Bisa ga shaidar biyu ko uku ne ake tabbatar da gaskiya. Dukan mala’iku ukun, ko a lokacin zuwansu ko kuma a lokacin karɓar iko, suna da saƙo a hannunsu.

Yahaya da Ezekiyel suna wakiltar waɗanda suka ci sakon a lokacin da sakon mala’ika na farko ya sami “iko,” wanda yake wata alamar tarihi dabam da lokacin da sakon mala’ika na farko ya “iso” a 1798.

Bambanci tsakanin “zuwan” saƙo da kuma “karfafuwarsa” muhimmin bambanci ne kwarai da gaske da ya kamata a lura da shi. Yayin da muke nazarin nassi mai zuwa, ku lura cewa manufar mala’ika na fari daidai take da manufar mala’ikan da ke cikin Ru’ya ta Yohanna sura ta goma sha takwas, wanda ya haskaka duniya da daukakarsa. Haka kuma ku lura cewa kowane saƙo yana haifar da rarrabuwar da ke fitar da rukuni biyu na masu sujada.

“An nuna mini irin sha’awar da dukan sama ta nuna ga aikin da ake yi a duniya. Yesu ya ba wani babban mala’ika [mala’ikan fari] umarni ya sauko ya yi wa mazaunan duniya gargadi su shirya domin bayyanarsa ta biyu. Sa’ad da mala’ikan ya bar gaban Yesu a sama, wani haske

mai matuƙar kyalli da ɗaukaka ya riga shi tafiya. An gaya mini cewa aikinsa shi ne ya haskaka duniya da ɗaukakarsa, ya kuma gargadi mutum game da fushin Allah mai zuwa. Jama'a masu yawa suka karɓi hasken. Wasu daga cikinsu sun zama kamar suna cikin tsananin natsuwa, yayinda wasu kuma suke cike da farin ciki da ɗaukaka. Dukan waɗanda suka karɓi hasken suka mai da fuskokinsu zuwa sama suka ɗaukaka Allah. Ko da yake an haskaka kowa da shi, wasu kawai suka shiga ƙarƙashin tasirinsa, amma ba su karɓe shi da zuciya ɗaya ba. Da yawa kuwa suka cika da fushi mai girma. Masu hidima da mutane suka haɗa kai da marasa mutunci, suka ƙi hasken da babban mala'ikan ya zuba da ƙarfin hali. Amma dukan waɗanda suka karɓe shi suka ware kansu daga duniya, suka kuma haɗu da juna da dangantaka mai ƙarfi.”

“Shaidan da mala'ikunsa suna ta ƙoƙarin jan hankulan mutane da yawa gwargwadon yiwuwa su kau da tunaninsu daga haske. Tawagar da ta ƙi wannan haske aka bar ta cikin duhu. Na ga mala'ikan Allah yana lura da zurfin sha'awa mafi girma da mutanensa da suke iƙirarin binsa, domin ya rubuta irin halin da suka haɓaka sa'ad da aka gabatar musu da saƙon da ya fito daga sama. Kuma da yawa ƙwarai daga cikin waɗanda suke iƙirarin ƙaunar Yesu suka juya daga saƙon sama da raini, izgili, da ƙiyayya, sai wani mala'ika mai takarda a hannunsa ya yi wannan abin kunya rubutacce. Dukan sama ta cika da fushi domin an wulaƙanta Yesu haka ta baƙin waɗanda suke iƙirarin binsa.”

“Na ga baƙin cikin waɗanda suka dogara, sa'ad da ba su ga Ubangijinsu ba a lokacin da suka sa rai. Nufin Allah ne ya kasance ya boye abin da ke gaba, kuma ya kai mutanensa ga wani matsayi na yanke shawara. In ba tare da wa'azin ƙayyadadden lokaci domin zuwan Almasihu ba, aikin da Allah ya nufa ba zai cika ba. Shaidan yana jagorantar mutane da yawa ƙwarai su dinga duban manyan abubuwan da suka shafi shari'a da ƙarshen lokacin jarrabawa a can nesa cikin gaba. Ya zama dole a kai mutane ga neman shiri na yanzu da dukkan himma.”

“Yayinda lokaci ya shuɗe, waɗanda ba su karɓi hasken mala'ikan gaba ɗaya ba suka haɗu da waɗanda suka rena saƙon, suka kuma juya ga waɗanda aka kunyatar suna yi musu ba'a. Mala'iku suka lura da yanayin waɗanda suke iƙirarin bin Almasihu. Wucewar takamaiman lokacin nan ta gwada su, ta kuma tabbatar da su, kuma masu yawan gaske aka auna su a ma'auni aka same su da rashi. Suka yi iƙirari da babbar murya cewa su Kiristoci ne, amma kusan a kowane fanni sun kasa bin Almasihu. Shaidan ya yi murna saboda yanayin waɗanda suke iƙirarin bin Yesu.”

“Ya kama su cikin tarkonsa. Ya sa mafi yawansu suka bar madaidaiciyar hanya, kuma suna ƙoƙarin hawa zuwa sama ta wata hanya dabam. Mala'iku suka ga tsarkaka kuma masu tsarki sun gaurayu da masu zunubi a Sihiyona da kuma munafukai masu son duniya. Sun yi ta sa ido a kan almajirai na gaskiya na Yesu; amma lalatattu suna yin tasiri a kan tsarkaka. Waɗanda zukaɗansu suka ƙone da tsananin marmarin ganin Yesu, 'yan'uwansu da suke iƙirarin bangaskiya suka hana su yin magana game da zuwansa. Mala'iku suka dubi wannan yanayi kuma suka tausaya wa saura, waɗanda suke ƙaunar bayyanar Ubangijinsu.”

“An ba wani mala'ika mai ƙarfi [mala'ika na biyu] umarni ya sauko zuwa duniya. Yesu ya sa wani rubutu a hannunsa, kuma sa'ad da ya iso duniya, ya yi kira, ‘Babila ta fāɗi, ta fāɗi.’ Sai na sāke ganin waɗanda suka yi baƙin ciki saboda rashin cika tsammani sun daga idanunsu zuwa sama, suna duban bayyanuwar Ubangijinsu da bangaskiya da bege. Amma da yawa sun

kasance kamar suna ci gaba cikin wata wautacciyar hali, kamar masu barci; duk da haka, ina iya ganin alamar bakin ciki mai zurfi a fuskokinsu. Waɗanda suka yi bakin ciki saboda rashin cika tsammani sun gani daga Nassosi cewa suna cikin lokacin jinkiri, kuma cewa dole ne su jira da hakuri ciki wahayi. Irin wannan hujjar da ta sa suka sa ido ga Ubangijinsu a shekara ta 1843, ita ce ta sa suka yi tsammanin Sa a shekara ta 1844. Duk da haka, na ga cewa mafi yawansu ba su mallaki wannan kuzarin da ya bambanta bangaskiyarsu a shekara ta 1843 ba. Rashin ciki tsammaninsu ya raunana bangaskiyarsu.”

“Yayin da mutanen Allah suka haɗu cikin kukan mala’ika na biyu, rundunar sama ta lura da tasirin sakon da matuƙar sha’awa. Suka ga mutane da yawa waɗanda suke ɗauke da sunan Kiristoci suna juyawa da raini da ba’a a kan waɗanda suka yi rashin cika buri. Yayin da kalmomin suka fito daga bakin masu izgili, ‘Har yanzu ba ku hau ba!’ wani mala’ika ya rubuta su. Mala’ikan ya ce, ‘Suna yi wa Allah ba’a.’ Aka mai da hankalina baya zuwa ga irin wannan zunubi da aka aikata a zamanin ɗā. An ɗauke Iliya zuwa sama, mayafinsa kuma ya faɗa wa Elisha. Sa’an nan mugayen samari, waɗanda suka koya daga iyayensu su rena mutumin Allah, suka bi Elisha, suna kuma kiran sa cikin ba’a, ‘Hau, kai mai sanƙo; hau, kai mai sanƙo.’ Da suka zagi bawansa haka, sun zagi Allah ne, kuma suka gamu da hukuncinsu a nan take. Haka nan kuma, waɗanda suka yi izgili da ba’a ga batun hawan tsarkaka sama, za a ziyarce su da fushin Allah, kuma za a sa su su ji cewa ba karamin abu ba ne a yi wasa da Mahaliccinsu.”

“Yesu ya umurci waɗansu mala’iku su yi saurin tashi domin su farfaɗo su kuma ƙarfafa bangaskiyar mutanensa da ta yi rauni, su kuma shirya su su fahimci sakon mala’ika na biyu da muhimmin motsi wanda ba da dadewa ba za a yi a sama. Na ga waɗannan mala’iku sun karɓi babban iko da haske daga wurin Yesu, suka yi saurin tashi zuwa duniya domin su cika aikin da aka ba su na taimakon mala’ika na biyu a cikin aikinsa. Wani babban haske ya haskaka a kan mutanen Allah yayin da mala’ikun suka yi kira, ‘Ga, Ango yana zuwa; ku fito ku tarye Shi.’ Sa’an nan na ga waɗannan da suka yi bakin ciki sun tashi, kuma cikin jituwa da mala’ika na biyu suka yi shela, ‘Ga, Ango yana zuwa; ku fito ku tarye Shi.’ Hasken da ya fito daga mala’ikun ya ratsa duhu a ko’ina. Shaidan da mala’ikunsa suka nemi su hana wannan haske ya bazu kuma ya yi tasirin da aka nufa da shi. Suka yi gardama da mala’ikun sama, suna gaya musu cewa Allah ya ruɗi mutanen, kuma da dukan haskensu da ikonsu ba za su iya sa duniya ta gaskata cewa Almasihu yana zuwa ba. Amma duk da haka, ko da yake Shaidan ya yi ƙoƙari ya katange hanya, ya kuma janye tunanin mutane daga hasken, mala’ikun Allah suka ci gaba da aikinsu....”

“Yayin da hidimar Yesu ta ƙare a Wuri Mai Tsarki, kuma Ya shiga cikin Wuri Mafi Tsarki, ya tsaya a gaban akwatin alkawari mai ɗauke da dokar Allah, sai Ya aiko wani mala’ika mai ƙarfi tare da saƙo na uku zuwa ga duniya. An sa wata takardar birgima a hannun mala’ikan, kuma yayin da yake saukowa zuwa duniya cikin iko da ɗaukaka, ya shelanta gargadi mai ban tsoro, tare da mafi muni daga cikin barazanar da aka taɓa isar wa ɗan adam. An shirya wannan saƙo ne domin ya sa ‘ya’yan Allah su kasance a faɗaƙe, ta wurin nuna musu sa’ar gwaji da azaba da ke gabansu. Mala’ikan ya ce, ‘Za a kawo su cikin kusantar gwabza faɗa da dabbar nan da kuma siffarta. Bege kaɗai da suke da shi na rai madawwami shi ne su tsaya daram. Ko da yake rayukansu suna cikin haɗari, dole ne su riƙe gaskiya da ƙarfi.’ Mala’ika na uku ya rufe saƙonsa haka: ‘Ga hakurin tsarkaka: ga waɗanda suke kiyaye dokokin Allah, da bangaskiyar Yesu.’

Yayin da yake maimaita waɗannan kalmomi, ya nuna zuwa Wuri Mai Tsarki na sama. Hankulan dukan waɗanda suka rungumi wannan saƙo ana karkatar da su zuwa ga Wuri Mafi Tsarki, inda Yesu yake tsaye a gaban akwatin alƙawari, yana yin rokonsa na ƙarshe domin dukan waɗanda jinkai har yanzu yake jira dominsu da kuma domin waɗanda, cikin rashin sani, suka karya dokar Allah. Ana yin wannan kafara domin matattu masu adalci kamar yadda ake yi domin rayayyu masu adalci. Ya ƙunshi dukan waɗanda suka mutu suna dogara ga Almasihu, amma waɗanda, domin ba su sami haske game da dokokin Allah ba, suka yi zunubi cikin rashin sani ta wurin ketare farillansa.” Early Writings, 245–254.

Bayan wasu shafuka kaɗan a cikin wannan littafi ɗaya, tana magana a kan waɗannan ra’ayoyi guda ɗaya da aka ambata yanzu, Sister White ta bayyana cewa ƙin karɓar saƙonni uku a tarihin Millerite an riga an kwatanta shi a tarihin Almasihu. A can ta kawo shaidu biyu da suke nuna wani tsarin gwaji mai ci gaba wanda yake buƙatar nasara a kowane gwaji domin a ci gaba zuwa gwaji na gaba.

“Na ga wasu jama’a waɗanda suka tsaya cikin tsaro da ƙarfi, ba su nuna wata goyon baya ga waɗanda za su girgiza bangaskiyar da aka riga aka kafa ta jiki ba. Allah ya dube su da yardarsa. An nuna mini mataƙai uku—saƙonnin mala’ika na fari, na biyu, da na uku. Mala’ikan da yake tare da ni ya ce, ‘Kaiton wanda zai matsar da dutse ko ya motsa fil daga cikin waɗannan saƙonni. Hakikanin fahimtar waɗannan saƙonni na da matuƙar muhimmanci. Makomar rayuka tana rataye ne a kan yadda aka karɓe su.’ Aka sãke saukar da ni ta cikin waɗannan saƙonni, kuma na ga irin tsadar da mutanen Allah suka biya domin samun ƙwarewarsu. An same ta ne ta wurin shan wahala mai yawa da gwagwarmaya mai tsanani. Allah ya bishe su mataki-mataki, har Ya ajiye su a kan dandali mai ƙarfi, marar motsi. Na ga waɗansu mutane sun kusanto dandalin suka binciki tushensa. Wasu, cikin farin ciki, nan da nan suka hau kansa. Waɗansu kuwa suka fara neman aibi a tushen. Suna so a yi gyare-gyare, sa’an nan dandalin zai fi kamala, mutane kuma su fi farin ciki sosai. Wasu suka sauka daga kan dandalin domin su bincike shi, suka kuma bayyana cewa an shimfiɗa shi ba daidai ba. Amma na ga cewa kusan dukkansu sun tsaya daram a kan dandalin, suna gargadin waɗanda suka sauka daga kansa su daina ƙorafinsu; gama Allah ne Babban Magini, kuma suna yaƙi da Shi ne. Suka ba da labarin aikin banmamaki na Allah, wanda ya bishe su zuwa ga tabbataccen dandali, kuma cikin haɗin kai suka ɗaga idanunsu zuwa sama, suka kuma ɗaukaka Allah da babbar murya. Wannan ya shafi waɗansu daga cikin waɗanda suka yi ƙorafi suka bar dandalin, sai su ma, da kamannin tawali’u, suka sãke hawa kansa.”

“An mai da hankalina baya ga shelar zuwan Almasihu na fari. An aiko Yahaya cikin ruhu da ikon Iliya [mai wakiltar saƙon mala’ika na fari] domin ya shirya hanyar Yesu. Waɗanda suka ƙi shaidar Yahaya ba su amfana da koyarwar Yesu ba [mai wakiltar saƙon mala’ika na biyu]. Gaɓarsu ga saƙon da ya yi annabcin zuwansa ta sanya su a inda ba za su iya karɓar hujja mafi ƙarfi cikin sauƙi cewa shi ne Almasihu ba. Shaidan ya ja-goranci waɗanda suka ƙi saƙon Yahaya su ci gaba har ma, su ƙi Almasihu kuma su gicciye shi [mai wakiltar saƙon mala’ika na uku]. Da yin haka, suka sa kansu a inda ba za su iya karɓar albarkar ranar Fentakos ba, [mai wakiltar mala’ikan Ru’ya ta Yohanna goma sha takwas] wadda da ta koya musu hanyar shiga cikin Wuri Mai Tsarki na sama. Tsagewar labulen haikali ta nuna cewa ba za a ƙara karɓar hadayun Yahudawa da farillansu ba. An riga an miƙa babbar Hadaya, kuma an karɓe ta, Ruhun Mai Tsarki kuma da ya sauko a ranar Fentakos ya ɗauke tunanin almajirai daga wuri mai tsarki

na duniya zuwa na sama, inda Yesu ya shiga ta wurin jininsa, domin ya zubo wa almajiransa amfanin kaffararsa. Amma an bar Yahudawa cikin cikakkiyar duhu. Sun rasa dukan hasken da za su iya samu game da shirin ceto, kuma har yanzu suna dogara ga hadayunsu da ba su da amfani da kuma sadakokinsu. Wuri Mai Tsarki na sama ya dauki matsayin na duniya, duk da haka ba su da sanin wannan canji. Saboda haka ba za su iya amfana da ceton Almasihu a wuri mai tsarki ba.”

“Mutane da yawa suna duban yadda Yahudawa suka yi wajen kin karɓar Almasihu da gicciye shi da firgici; kuma sa’ad da suke karanta tarihin wulakantaccen azabtarwar da aka yi masa, suna zaton cewa suna kaunarsa, kuma da ba su musanta shi kamar yadda Bitrus ya yi ba, ko kuma su gicciye shi kamar yadda Yahudawa suka yi. Amma Allah, wanda yake karanta zukatan kowa, ya gwada wannan kaunar ga Yesu da suka ce suna ji. Dukan sama ta lura da matuƙar sha’awa yadda aka karɓi saƙon mala’ika na fari. Amma da yawa daga cikin waɗanda suka ce suna kaunar Yesu, kuma suka zubar da hawaye sa’ad da suke karanta labarin gicciye, sun yi ba’a ga bisharar zuwansa. Maimakon su karɓi saƙon da farin ciki, sai suka bayyana shi a matsayin ruɗi. Sun ƙi waɗanda suke kaunar bayyanarsa kuma suka kore su daga cikin ikkilisiyoyi. Waɗanda suka ƙi saƙon farko ba za su iya amfana da na biyu ba; haka kuma ba su amfana da kiran tsakar dare ba, wanda zai shirya su su shiga tare da Yesu ta wurin bangaskiya zuwa Wuri Mafi Tsarki na haikalin samaniya. Kuma ta wurin kin waɗannan saƙonni biyu na farko, sun duhuwar da fahimtarsu ƙwarai har ba za su iya ganin wani haske a cikin saƙon mala’ika na uku ba, wanda yake nuna hanya zuwa Wuri Mafi Tsarki. Na ga cewa kamar yadda Yahudawa suka gicciye Yesu, haka ma ikkilisiyoyin suna da suna kawai sun gicciye waɗannan saƙonni, sabili da haka ba su da sanin hanyar zuwa Wuri Mafi Tsarki, kuma ba za su iya amfana da ceton Yesu a can ba. Kamar Yahudawan nan, waɗanda suka miƙa hadayunsu marasa amfani, haka su ma suna miƙa addu’o’insu marasa amfani zuwa sashen da Yesu ya baro; kuma Shaidan, yana jin daɗin wannan ruɗin, yana ɗaukar halin addini, yana karkatar da tunanin waɗannan da suke iƙirarin zama Kiristoci zuwa gare shi kansa, yana aiki da ikonsa, da alamu, da al’ajibai na karya, domin ya ƙulle su a cikin tarkonsa.” Early Writings, 258–261.

An yi ta koyar da ayoyin da suka fito daga littafin Early Writings sau da dama ta wurin hidimar Future for America. Amma akwai gaskiya da waɗannan ayoyin ke nunawa waɗanda ba a lura da su ba.

An kafa manyan alamomin tarihin motsin Millerite ne bisa ga gyare-gyare da yawa da ke cikin Littafi Mai Tsarki. In ba tare da wata sanayya da manyan alamomin da ake samu cikin kowane motsin gyara ba, yana da wuya ƙwarai mutum ya fahimci muhimmancin bambancin da ke tsakanin lokacin da saƙo “ya iso” da kuma lokacin da aka “ba shi iko.” Haka kuma, mai yiwuwa ne da yawa daga cikin waɗanda suka saba da waɗannan motsin gyara masu kama da juna sun kasa lura da wasu muhimman siffofi ƙwarai na manyan alamomi daban-daban na motsin gyara.

“Tsawakan bakwai” waɗanda suke wakiltar abubuwan da suka faru a farkon Adventism da kuma abubuwan da za su faru a ƙarshen Adventism, su ne hasken da ake budewa daga hatimi kaɗan kafin ƙofar alheri ta rufe. An sanar da mu cewa “tsawakan bakwai” suna wakiltar duka “zayyana abubuwan da za su faru a ƙarƙashin saƙonnin mala’ika na fari da na biyu,” da kuma “abubuwan da za su faru nan gaba waɗanda za a bayyana su bisa jerinsu.” “Tsawakan bakwai” suna ƙunshe da sa

hannun Alpha da Omega.

“Bayyanar abubuwan da suka faru” da suka auku “a farkashin sakonnin mala’ika na farko da na biyu,” suna zama alamar abubuwan da suke aukuwa a farkashin sakon mala’ika na uku. Sa’ad da aka umarci Yohanna kada ya rubuta abin da tsawowi bakwai suka fada, wannan umarnin ya riga ya sami alama a cikin umarnin da aka ba Daniyel ya rufe littafinsa, gama an sanar da mu cewa bayan da “tsawowi bakwai suka yi muryoyinsu,” umarni ya zo wa Yohanna kamar yadda ya zo wa Daniyel game da karamin littafin: “Ka rufe wadannan abubuwan da tsawowi bakwai suka fada.”

Ezekiyel da Yohanna duka suna kwatanta mutanen Allah suna cin sakon a lokacin ba da iko ga mala’ika na fari a shekara ta 1840, kuma annabi Irmiya yana kwatanta bakin cikin da ya faru a tsakanin mutanen Allah sa’ad da sakon mala’ika na fari ya bayyana kamar ya gaza.

An sami kalmominka, sai na ci su; kuma kalmominka suka zama mini farin ciki da murnar zuciyata: gama an kira ni da sunanka, ya Ubangiji Allah Mai Runduna. Ban zauna cikin taron masu ba’a ba, ban kuma yi murna tare da su ba; na zauna ni kadai sabili da hannunka: gama ka cika ni da fushi mai tsanani. Don me ne zafina yake madawwami, raunina kuma marar magani, wanda ya fi warkewa? Za ka zama mini kamar makaryaci ne kwari, kuma kamar ruwaye masu farewa? Saboda haka ga abin da Ubangiji yana cewa, In ka komo, sa’an nan zan komo da kai, kuma za ka tsaya a gabana: kuma in ka fitar da mai daraja daga marar amfani, za ka zama kamar bakina: bari su komo gare ka; amma kai kada ka komo gare su. Kuma zan maishe ka ga wannan jama’a katangar tagulla mai karki: za su yi ya’i da kai, amma ba za su rinjaye ka ba: gama Ina tare da kai domin in cece ka, in kuma kubutar da kai, in ji Ubangiji. Kuma zan kubutar da kai daga hannun mugaye, zan kuma fanshe ka daga hannun masu ban tsoro. Irmiya 15:16–21.

Irmiya ya sami kalmomin karamin littafin kamar yadda Yohanna da Ezekiyel suka same su, shi ma kuwa ya ci sakon, amma sakon ya zama sa’ko (ruwa) da ya kasa. Ya zama kamar dai Allah ya yi karya ne, abin da kuwa ba zai yiwu ba ko kadan; amma zargin “karya” ne yake ba da mabudin da za a gano inda Irmiya yake a farkon bakin-cikin Millerite da aka wakilta a cikin Habakkuk.

Zan tsaya a kan gadina, in kafa kaina a kan hasumiya, zan yi tsaro in ga abin da zai fada mini, da abin da zan amsa sa’ad da aka tsauta mini. Sai Ubangiji ya amsa mini, ya ce, Ka rubuta wahayin, ka bayyana shi sarai a kan alluna, domin mai karantawa ya ruga. Gama wahayin yana nan domin kayyadadden lokaci; amma a karshe zai yi magana, ba zai yi karya ba. Ko da ya jinkirta, ka jira shi; gama lalle zai zo, ba zai makara ba. Habakkuk 2:1–3.

An rubuta wahayin sakon mala’ika na farko a kan taswirar majagaba ta 1843 wadda “hannun” Allah ya jagoranta.

“Na ga cewa jadawalin 1843 an shirya da shi ta hannun Ubangiji, kuma bai kamata a canja shi ba; cewa lambobin sun kasance yadda Shi yake so su kasance; cewa hannunsa yana a kai, kuma ya boye kuskure a cikin wasu daga cikin lambobin, domin kada kowa ya gan shi, sai da aka janye hannunsa.” Early Writings, 74.

“Lokacin kayyadadde” na 1843 an wakilta shi a kan taswirar, kuma wannan ne ya sa ake kiranta taswirar 1843. An buga ta a shekara ta 1842, domin cika umarnin da ke cikin Habakkuk na “rubuta wahayi, ka kuma bayyana shi sarai a kan alluna.” Dole ne a bayyana wahayin sarai a kan “alluna,” wato a jam’i, ta haka kuma yana nuna cewa bayan Ubangiji ya janye hannunsa daga kuskuren da ke kan taswirar 1843, za a gyara shi a kan taswirar majagaba ta 1850. Wannan kuskuren ya haifar da rashin-bacin rai na farko, kuma Irmiya yana wakiltar waƙanda suka ci ɗan littafin a ranar 11 ga Agusta, 1840, kuma suka yi rashin-bacin rai sa’ad da lokacin kayyadadde na 1843 bai cika ba.

Sa’ad da Irmiya ya ci karamin littafin a shekara ta 1840, ya kasance “farin ciki da murna” ta zuciyarsa, amma sa’ad da abin takaici ya zo, bai kara “yin murna” ba, kuma ya “zauna shi kaɗai saboda” “hannun” Allah. Hannun Allah ya rufe “wani kuskure a cikin wasu daga cikin lambobin,” ta haka yana sa Irmiya ya yi la’akari da yiwuwar cewa Allah ya yi karya. Alƙawarin da aka ba Irmiya shi ne cewa idan zai “dawo,” daga baƙin cikinsa, Allah zai sa Irmiya ya zama “baƙin” Allah. Idan Irmiya zai komo ga Allah daga abin takaicinsa, ya kuma gane cewa yana cikin lokacin jinkiri na misalin budurwai goma, Allah zai yi amfani da shi ya zama mai furta magana domin ya fayyace ainihin lokacin da wahayin zai zo kuma ba zai kara jinkiri ba.

Dalilin bayyana waɗannan hujjoji a nan shi ne a tabbatar da cewa, tare da dukan saƙonnin mala’ikan, “zuwansu” da “ƙarfafawarsu” suna gabatar da saƙo na rai ko mutuwa wanda yake haifar da rukuni biyu na masu sujada. Mala’iku ukun mataƙai uku ne na gwaji mai ci gaba. Abin da ya fi muhimmanci ga manufar batunmu shi ne cewa, ko da yake an gane fahimtar tsawa bakwai jim kaɗan bayan isowar “lokacin ƙarshe” a shekara ta 1989 sa’ad da aka buɗe hatimin ayoyi shida na ƙarshe na Daniyel, suna shelanta kammala shari’a, akwai kuma wani sake buɗe hatimi na tsawa bakwai a ƙarshen tarihin mala’ika na uku.

Tarihin farkon Adventism ya fara ne da buɗe hatimin mala’ika na fari a 1798, kuma ya ƙare da buɗe hatimin wata gaskiya wadda Ubangiji ya sa hannunsa a kai domin ya haifar da baƙin ciki na ruɗewa. Bayan haka sai Ya ɗauke hannunsa (ya buɗe hatimin), ya kuma bayyana saƙon lokacin jinkiri.

Tarihin ƙarshen Adventism ya fara ne da buɗe hatimin saƙon mala’ika na uku a shekara ta 1989, kuma ya ƙare da buɗe hatimin wata gaskiya wadda Ubangiji ya ɗora hannunsa a kanta domin ya haifar da cizon rai. Yanzu yana cire hannunsa, ta haka yana buɗe hatimin saƙon cizon rai na fari da lokacin jinkiri. Yana buɗe hatimin manufar 18 ga Yuli, 2020.

Saboda haka Ubangiji ya ce, In ka komo, sa’an nan zan komo da kai, kai kuwa za ka tsaya a gabana; kuma in ka fitar da mai daraja daga marar amfani, za ka zama kamar bakina ne; su dai su komo gare ka, amma kai kada ka komo gare su. Zan kuma mai da kai ga wannan jama’a kamar katanga ta tagulla mai ƙarfi: za su yi yaƙi da kai, amma ba za su rinjaye ka ba: gama ina tare da kai domin in cece ka, in kuma kuɓutar da kai, in ji Ubangiji. Zan kuɓutar da kai daga hannun mugaye, kuma zan fanshe ka daga hannun masu ban tsoro. Irmiya 15:19–21.